

جامعة الملك عبد الله

موردگان دین

بگو متأسفی

نویسنده: ملیندا لی | سعد رحیمی | نویسنده: ملیندا لی

AT. 41 PAA. PA. 41 PAA

مترجم: نشاط رحمانی نژاد

212: 7-1 A-72P-AVP

کتابخانہ ایم ٹی سی

لـ ٢٠١٣، مـ ٩، عـ ٦٧، صـ ٣٨٥-٣٨٦، طـ ١٢، تـ ٢٠١٣، نـ ٢٠١٣، بـ ٢٠١٣، دـ ٢٠١٣، سـ ٢٠١٣، رـ ٢٠١٣،

فصل اول

تاریکی۔

تیسا بیشتر عمرش از تاریکی می‌ترسید. تا جایی که به یاد می‌آورد، شب‌هنگام با ترس به تخت می‌رفت، نگاهی به زیر تختش می‌انداخت و دو بار چراغ خوابش را چک می‌کرد.

انگار یک چراغ به اندازه یک پروژکتور زمین مسابقه می‌توانست کابوس‌هایش را دور کند.

اما امشب، آرزوی تاریک‌ترین شب‌ها را داشت. آرزو داشت ابرهای در حال حرکت پنهان بماند. چون سایه‌ها او را نظرها دور می‌کرد.

تاریکی موضعش را تغییر داده بود، سرش را به دوران می‌انداخت و جیغ ریه‌ها یش را درمی‌آورد، ولی دختر به آگوشش می‌دوید. همان چیزی که زمانی بزرگ‌ترین ترسش بود، حالا می‌توانست فرشته نجاتش باشد. می‌توانست معجزه‌هاش باشد.

این تاریکی چیزی بود که او را تا وقتی خورشید طلوع می‌کرد زنده نگه می‌داشت.
«تیسا». صدا از درون جنگل شنیده می‌شد. «نمی‌تونی فرار کنی.» آن دخالتی

هنگامی که مثل یک گوزن ترسیده در جنگل شیرجه رفت، شاخه‌های درختان به بازوها یش گیر کردند، صورتش را خراشیدند و ضربان قلبش با ریتم آشفته‌ای مثل حیوان قربانی بالا رفت. سرعتش را کم کرد، بدنش به خاطر استفاده زیاد از عضلاتی که خیلی کم از آن‌ها کار گرفته بود، اعتراض می‌کرد. از کنار لاشه بدبوی درختی سوخته که شاخه‌های سیاه شده‌اش مثل چروکیده رو به آسمان بلند شده پودند، گذشت. از پیش یک